S p e k t r u m

červen 2014

zpravodaj
Českomoravské rady
Svazu klubů mládeže

Českomoravská rada Svazu klubů mládeže
přeje všem svým kolektivům, členům a příznivcům
hezké léto, dostatek slunce a odpočinku

Informace Českomoravské rady Svazu klubů mládeže

Co komu bylo ukradeno, mělo by mu být vráceno

S tímto názorem jsme se setkávali po roce 1990, a setkáváme se s ním velice často i nyní, zejména ve vyjadřování představitelů KDU ČSL, ODS a TOP 09 v souvislosti s církevními restitucemi.
Do této doby však nikdo nevysvětlil ani nezdůvodnil, proč se tento názor netýká i jiných subjektů.

SKM poté, co se v prosinci 1990 rozhodl pokračovat ve své činnosti násilně přerušené v roce 1970, oznámil jak ÚV SSM, tak ČR a jejím organizačním složkám, že požaduje navrácení svého majetku, který na základě politického rozhodnutí, nikoli ze zákona, v roce 1970 převzal Socialistický svaz mládeže (SSM).
Zároveň jim oznámil, že bude taktéž požadovat vyrovnání za finanční prostředky převzaté od SKM SSM v roce 1970 a náhradu škody za majetek, který SSM odprodal nebo převedl na jiné majitele. Dále, že bude požadovat finanční vyrovnání za dobu, kdy nemohl tento majetek užívat.

V roce 1990 ustavily organizace dětí a mládeže majetkoprávní unii (MPU SODM), která velice rychle zmapovala tzv. majetek SSM s tím, že bude navrácen a nahrazen majetek těm organizacím dětí a mládeže, které obnovily činnost a zbývající majetek bude rozdělen mezi nově vzniklé organizace dětí a mládeže.
K realizaci tohoto záměru již však z důvodu přijetí ústavního zákona o majetku SSM nedošlo.

Přesto, že **České republice** a jejím organizačním složkám **bylo velice dobře známo**, že v majetku SSM se nachází obrovské **množství majetku**, který **SSM nepatří**, neučinila do dnešní doby nic pro to, aby tento majetek byl navrácen právoplatným majitelům, po roce 1990 naopak s tímto majetkem neoprávněně nakládala jako se svým, pronajímala ho, prodávala a převáděla na jiné majitele.
ČR a jejím organizačním složkám bylo taktéž velice dobře známo, že se na tento majetek ústavní zákon o majetku SSM nevztahuje, a podle tehdejších zákonů ani vztahovat nemohl, neboť SSM se nikdy nestal majitelem tohoto majetku, ale byl pouze jeho neoprávněným držitelem – detentorem.

Tuto skutečnost potvrzuje zcela jednoznačně posudek Ústavu státu a práva Akademie věd ČR vypracovaný v březnu 1994 pro Ministerstvo hospodářství a průmyslu, ministr Ing. Karel Dyba.
Dále to potvrzují kontrolní závěry z kontroly hospodaření se státním majetkem ve správě EKOS, JUNIORcentrum, Mladá fronta a Stavocentrál od vzniku vlastnictví státu do období transformace na obchodní společnosti a z kontroly hospodaření Fondu dětí a mládež (FDM) se státním majetkem 48/49, 50894 zveřejněné ve Věstníku Nejvyššího kontrolního úřadu 1996 na straně 15 – citace „Základním právním podkladem pro zestátnění a převzetí majetku SSM je ústavní zákon č. 497/1990 Sb., o navrácení majetku SSM lidu ČSFR, (dále „Zákon"), který nabyl účinnosti dnem 1. 1. 1. 1991. Nevztahuje se na hospodářská zařízení SM (§1) a majetek, který měl bývalý SSM v držení ke dni 31. 12. 1989 (§2). Zákon přesně nevymezil rozsah majetku bývalého SSM, který spadá do jeho působnosti, zejména neurčil přesně pojem držení. Postupné přebírání majetku státem ponechal vůli vlád, které tento akt mohly realizovat i prostým usnesením vlády" – konec citace.
Uvedené zcela jednoznačně dokladuje, že ČR i její organizační složky velice dobře věděly, že s tímto majetkem nakládají neoprávněně a vědomě neučinily nic, aby byl majetek navrácen právoplatným majitelům.
Ve věci navrácení majetku se ČMR SKM mnohokráte obrátilo i na tehdejšího předsedu vlády, Ing. Miloše Zemana. Vždy bylo odpovězeno, že věc byla postoupena vedoucímu skupiny poradců předsedy vlády, Ing. Miloslavu Šloufovi, kde to také skončilo.
Zato jsme naopak zjistili, že předsedou správní rady Stavocentrálu (majetek SKM) se stal např. bývalý ministr MF ČR, Ing. Mertlík, členem dozorčí rady byl bývalý vedoucí kanceláře Stanislava Grose, PaeDr. Šarapatka aj. Zato zde nebyl žádný zástupce majitele, tj. SKM. Mnohokráte jsme také bezvýsledně jednali s ministrem vnitra, Václavem Grulichem, a následně s celou řadou ministrů MV ČR a jejich náměstky. Rovněž bezvýsledně.
Jednali jsme také s tehdejším ministrem financí, dnes předsedou vlády, Mgr. Bohuslavem Sobotkou. Také bez úspěchu.
V červnu 2013 jsme u příležitosti 45. výročí vzniku SKM vydali dvě publikace, a to „45 let Svazu klubů mládeže, struktura, organizace a stručná historie SKM", autor JUDr. Jaroslav Holý a „Majetek bývalého SSM na pozadí politických intrik, historie majetku bývalého SSM", autor Ing. Vlastimil Pobořil, které jsme mimo jiné také zaslali členům Rusnokovy vlády. Na tyto publikace vstřícně reagoval místopředseda vlády a ministr vlády, Ing. Pecina s tím, že by otázku majetku SKM mělo řešit ministerstvo financí. Vzhledem k tomu, že tato vlády neměla dlouhého trvání, nepodařilo se tuto záležitost dořešit.
Více než zvláštní roli při soudních jednáních ve věci vydání majetku SKM sehrál Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových (UPZSVM) a pod jeho vlivem i některé soudy a jejich senáty.
Zástupci tohoto úřadu vždy při soudních jednáních vystupovali proti SKM. Příkladem je jednání u soudu v Ostravě ve věci vydání nemovitosti Stodolní 9, když soud rozhodl, že nemovitost vydává občanskému sdružení Pionýr, které od

roku 1948 do současné doby o žádný majetek nepřišlo, se při vyhlášení rozsudku zástupkyně UPZSVM začala smát a tleskat.
S dalším přístupem tohoto úřadu jsme se setkali při jednání u Krajského soudu v Ostravě a Vrchního soudu v Olomouci ve věci vydání podniku Stavocentrál, a.s.. Předložili jsme těmto soudům doklady, ve kterých samotný Stavocentrál dokumentuje, že je právním nástupcem hospodářského zařízení SKM Centrál Praha. Tyto dokumenty dokladují oprávněnost nároků SKM, a přesto však byla naše žaloba zamítnuta.
I zde sehrál svou negativní roli zástupce UPZSVM, kdy se jednání ve věci záměrně protahovalo s tím, že je potřeba opravit slovíčka atd. Vrcholem všeho bylo Vrchním soudem v Olomouci na návrh UPZSVM nezákonné připuštění Stavocentrálu, a.s., k jednání jako vedlejšího účastníka, kterému jsme po vynesení rozsudku museli zaplatit přes 80tisíc Kč. Je více než zřejmé, že tak ve své nenávisti tento úřad nepostupoval náhodou. Jednoznačným cílem tohoto úřadu bylo odčerpat od SKM co nejvíce peněz, aby se nemohl dále soudit a nemohl vyvíjet svou činnost.
Jednání ve věci vydání Stavocentrálu se táhlo 10 let. Při vyhlášení rozsudku u Vrchního soudu v Olomouci bylo oznámeno, že Stavocentrál, a.s., je v likvidaci, ještě předtím však MF ČR na základě žádosti firmy Stavocentrál, a.s., podepsané předsedou správní rady, Ing. Bátorou, adresované ministrovi financí, Bohuslavu Sobotkovi, vydalo souhlas se zadlužením hotelu Bílý Lev na Praze 3, a to 14 dní před vynesením rozsudku ve prospěch SKM, ve výši 5,5mil Kč k nákupu akcií firmy HYPO CONSULT, a.s., (podílníci Ing. Bátora a Ing. Vítů – ředitel firmy Stavocentrál, a.s.), která byla v té době v červených číslech. Uvedené jednoznačně dokladuje, že si za tyto peníze koupili vlastní firmu a firmu svých kamarádů. Trvalo několik let, než se toto zástavní právo na Bílý Lev podařilo zrušit.
Existuje důvodné podezření, že uvedený úřad činil vše proto, aby firma Stavocentrál, a.s., nepřešla do majetku SKM, neboť měl obavu, aby po převzetí této firmy a auditech nedošlo k podání trestních oznámení na představitele uvedené akciové společnosti a na některé činitele státních institucí.
V souvislosti s rozsudkem Nejvyššího soudu ČR čj. 30 Cdo 31//2014-719 ze dne 4. 4. 2014 jsme získali usnesení Ústavního soudu ČR I. ÚS 359/06 ze dne 12. 2. 2009 ve věci ústavní stížnosti stěžovatele České republiky, ministerstva financí, za které jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových proti rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 23. 3. 2006 sp.zn. 29 Odo 1076/2005, proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 2. 2005 spis.zn. 8 Co 746/2004 a proti rozsudku Okresního soud ve Vsetíně, pobočky Valašské Meziříčí, ze dne 27. 4. 2004 sp. zn. 15 C 76/2001, kterým ústavní stížnost odmítá a potvrzuje oprávněnost žalob ČMR SKM na vydání majetku.
Toto usnesení jednoznačně dokumentuje úmyslné jednání UPZSVM a nesprávné usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 19. 1. 2010 čj. Cmo 246/2009-433 ve věci zamítnutí žaloby ČMR SKM na vydání firmy Stavocentrál, a.s., neboť jak UPZSVM tak Vrchnímu soudu v Olomouci již v té době bylo známo uvedené usnesení Ústavního soudu ve prospěch SKM, které tyto instituce vědomě

nerespektovaly, čímž se zřejmě dopustily trestného činu. Z tohoto důvodu by se jednáním senátu Vrchního soudu v Olomouci a činností UPZSVM měly zabývat příslušné orgány činné v trestním řízení.

Ve věci rozsudku ohledně vydání firmy Stavocentrál, a.s., se ČMR SKM obrátil na Evropský soud pro lidská práva, který dne 22. 4. 2014 stížnosti vyhověl a v článku 3. – smírná urovnání, odst. 1 uvádí „ v případě tohoto druhu by mohl být urovnán, pokud by strany přijaly podmínky přiloženého prohlášení a zejména pokud by vláda poskytla stěžovateli plnění za účelem náhrady veškeré škody společně vzniklé se vzniklými náklady a vynaloženými výdaji“.

Ve věci řešení majetku SKM jsme se obrátili na ministryni spravedlnosti, která nám sdělila, že věc postupuje MF ČR, na ministra školství, od kterého jsme odpověď zatím neobdrželi a ministra financí, který věc kvůli zaneprázdněnosti předal k vyřízení svému náměstkovi, JUDr. Ondřeji Závodskému, který nám dopisem ze dne 9. 5. 2014 čj. MF-37609/2014/4402 oznámil, že si ve věci vyžádal stanovisko UPZSVM a že po jeho vyjádření nemůže naší žádosti o schůzku vyhovět, aniž se seznámil s doklady, které máme k dispozici.

Co k tomu dodat? Snad jen to, že je nejvyšší čas se zabývat činností UPZSVM, jehož zaměstnanci jsou placeni z peněz daňových poplatníků a jako nadbytečný ho zrušit.

Miloslav Huttr - předseda ČMR SKM

Na základě rozhodnutí ČMR SKM ze dne 12. 6. 2014 oznamujeme, že dne **8. 11. 2014** se bude konat konference SKM. Žádáme všechny kluby, aby s tímto datem počítaly a zajistily účast alespoň 1 delegáta.
Místo a čas upřesníme.

Jana Neubertová
místopř. ČMR SKM

Z činnosti našich Klubů mládeže

Bárováček zpívá a tančí

Jarní období roku v souboru Bárováček Č. Budějovice se už po několikáté nese ve znamení soutěží a zpěvu. Nejinak tomu bylo i letos. V březnu se děvčata zúčastnila pěvecké soutěže Jihočeský zpěváček, kterou organizuje Jihočeské folklorní sdružení a která se letos konala v Kovářově. Lucie Chroustovská z 1. třídy si vysoutěžila krásné druhé místo. Však ji také do Kovářova přijela podpořit celá rodina.

O týden později se v Českých Budějovicích konala další pěvecká + taneční a hudební soutěž, tentokrát organizovaná Svazem klubů mládeže a to Jihočeská panenka. I zde měl náš soubor své dvě zástupkyně. Obě doprovodila Dětská kapela souboru Bárováček. Markéta Štěpánková si vyzpívala s písničkou K Budějicům cesta třetí místo. Její sestra Kristýna se sice neumístila, ale dlouho smutná nebyla, neboť o týden později získala zlaté pásmo na další pěvecké soutěži Jihočeský zvonek a postoupila do krajského kola. Markéta získala rovněž zlaté pásmo.

Ale abyste si nemysleli, že Bárováček jen zpívá a netančí. Hned druhý den po Jihočeské panence, 6. dubna se soubor zúčastnil tradiční akce vynášení Morany, kde si především děti z Malého Bárováčku zatančily několik svých oblíbených tanců.

V současné době pracují členové souboru na obnově pásma Jarmark, do kterého zapojují i své mladší kamarády. V květnu vystoupí na tradiční školní akademii a v červnu se soubor chystá na soustředění do Chorvatska, jehož součástí bude i vystoupení na tradičním folklorním večeru v centru Pakoštane.

Díky dotaci, kterou jsme obdrželi od SKM v loňském roce, jsme si pořídili taneční rekvizity do nového pásma Najezte se, chaso!, dále jsme si mohli zakoupit rekvizity pro přípravné oddělení do tanečního pásma Pastva a v neposlední řadě jsme pořídili děvčatům nové bílé zástěry.

V letošním roce budeme nahrávat nové CD s názvem Najezte se, chaso!, které bude natáčet Dětská kapela souboru Bárováček pod vedením ředitele školy Mgr. Vladimíra Čunáta.

L. Skleničková
vedoucí souboru

Představujeme vám nového člena SKM

Ve Strakonicích, městě s dlouholetou dudáckou tradicí, působí již od roku 1981 **dětský folklórní soubor „ PRÁCHEŇÁČEK.“** Sdružuje ve dvou věkových kategoriích 50 dětí ve věku 6 – 18 let. V první skupině jsou děti menší, ve druhé je již dorost ve věku čtrnáct až osmnáct let. Repertoár souboru čerpá z bohatství písní, tanců, her i lidových zvyků z oblasti jižních a jihozápadních Čech – především z oblasti Prácheňska. Je jedním z nejuznávanějších souborů nejen v kraji, stejnému postavení se těší v celostátním měřítku. O tom ostatně vypovídá i počet jeho vystoupení doma i v zahraničí. Členem SKM je od 26. 3. 2014. Vedoucími souboru jsou Sylva Svobodová a Jaroslav Bašta.

V roce 1997 se soubor stal občanským sdružením. O prostory k činnosti a finanční podporu, bez které by soubor nemohl existovat, se starají Městský dům kultury a město Strakonice. Pro činnost souboru – nácvik, slouží klubovna v Domě kultury (tzv. Prácheňská jizba). Je členem Folklórního sdružení ČR.

Od svého založení se soubor zúčastňuje přehlídek dětských folklórních souborů, které se konají každé dva roky. Na loňském, zatím posledním ročníku Krajské přehlídky v Českých Budějovicích, obhájil Prácheňáček mezi 13 soubory prvenství a postoupil na celostátní přehlídku do Jihlavy. Prácheňáček pravidelně účinkuje v dětských pořadech Mezinárodních dudáckých festivalů Strakonice,

několikrát hostoval na Mezinárodním folklórním festivalu ve Strážnici, účinkoval také na festivalech ve Veselí nad Moravou, Lázních Bělohrad, Mariánských Lázních, Klatovech, Plzni, Kovářově a dalších. V posledních letech hostoval na zahraničních festivalech v Polsku a Německu a vystupoval na různých akcích ve Francii, Rakousku či Německu. Od roku 2007 se soubor každoročně zúčastňuje přehlídky dětských dudáckých skupin a souborů Strakonický dudáček, která už začíná mít ve Strakonicích svou tradici.

Ani o prázdninách členové Prácheňáčku nezahálí. Letní činnost spočívá v pořádání táborů, které se konají v rekreačních zařízeních Jihočského kraje. Každý tábor je v podstatě soustředěním, na kterém děti nejen rozvíjejí své pohybové schopnosti, ale především rozšiřují a obohacují svůj repertoár a taneční umění.

Také ve zpěvu se prácheňáčci zdokonalují na ZUŠ Strakonice, pod vedením Hany Kozubíkové.

Za soubor J. Bašta ve spolupráci s M. Oberfalcerovou

V roce 2004 natočil soubor své historicky první CD s nahrávkami známých i méně známých písniček svého repertoáru a dva roky na to bylo vydáno propagační DVD souboru.
Během své činnosti soubor spolupracoval s několika lidovými muzikami.
V současné době mu k tanci a ke zpěvu hraje lidová muzika Strakoňáček pod vedením Julie Vlčkové.

Koutek SAL

Festivaly

V měsíci březnu a dubnu se konaly tři přehlídky na nichž se organizačně podílí SAL SČDO. Šlo především o dvě akce, na nichž soubory usilovaly o postup na letošní Loutkářskou Chrudim. Ve dnech 21. - 23. března proběhl již 39. festival pražských amatérských loutkářů v Divadle Karla Hackera pro soubory z Prahy a Středočeského kraje. Na festivalu vystoupilo 8 souborů. I když soutěžní porota nakonec neurčila vítěze a postupujícího, konstatovala jistý pozitivní posun v práci souborů. Kolektivní ceny získaly soubory Dětské studio Říše loutek za inscenaci Cesta do mytologie, Zbraslavská Rolnička za inscenaci Kubula a Kuba Kubikula a domácí Jiskra za provedení hry Nevěř čertu ani za mák. Dále bylo uděleno 6 individuálních cen.
29. března pak proběhla 28. krajová přehlídka v Lounech pro soubory ze severních Čech. Na akci vystoupilo 5 souborů, přičemž postup na LCH si vybojoval soubor Spojáček s inscenací Poustevníkova lest.
11. – 13. dubna se konala celostátní loutkářská přehlídka Letnice Rakovník. Na festivalu vystoupilo 6 souborů. Které jsou členskými kolektivy SAL. Vedle domácího souboru Před branou vystoupily dále soubory Klubíčko Cvikov,

Martínek Libáň, Kacafírek Chrudim, Kašpárek Přerov a Kulíšek Bystřice u Benešova.
Všechny uvedené akce finančně podpořila ČMR SKM.

Publikace SAL

V září t .r. vydá SAL 2. díl publikace Nejstarší loutkové soubory v Čechách a na Moravě, která zmapuje práci a historii souborů, které tvoří více než 50 let. Publikace bude patřit především těm kolektivům, které se 50 let trvání dočkaly od roku 1984, kdy vyšel její první díl, mimochodem velmi ceněný loutkářskými odborníky.
Autorem je opět Jan Novák.
Vydání publikace je věcí poměrně nákladnou, SAL proto přivítá na tuto knihu i drobné příspěvky od našich souborů.

Nový občanský zákon
Od 1. 1. 2014 je účinný nový občanský zákoník. Jeho ustanovení se vztahují i na práci loutkářských souborů, které nemají zřizovatele a od roku 1989 působí jako právnické osoby, zvláště jako občanská sdružení. Ta zanikají, ale přímo ze zákona se stávají spolky, s tím ovšem souvisí změna jejich Stanov a zapsání spolku u rejstříkového soudu a nikoliv u ministerstva vnitra ČR. Na potřebné úpravy je stanovena lhůta 3 let od nabytí účinnosti občanského zákoníku. Aby SAL tuto činnost souborům (nejen členským) usnadnila, vydá v příštím čísle Rolničky vzor pro úpravu stanov a současně zřídí poradnu pro dotazy souborů na dané téma.

Rada SAL

16. listopadu 2013 se v Praze na svém zasedání sešla Rada SAL, jejímž hlavním úkolem byla příprava akcí v následujícím roce, kdy se bude konat Konference S'CDO a SAL. Na zasedání byly projednány přehlídky SAL v roce, mezi nimi zvláštní místo zaujímají Raškovy Louny (27. a 28. října), vydání publikace 50letých souborů a také odznaku SAL.

JUDr. Petr Slunečko

Brigáda v Adršpachu 4. - 6. 4. 2014
KM Kondiční cvičení žen, Elévové FbŠ a přátelé SKM

Zámek Adršpach

Naše poslední „pracovní“ návštěva v Adršpachu byla první víkend v dubnu. Musím poděkovat členkám Kondičního cvičení žen z Prahy, dále pak Lence Krbcové a Vitalijovi za jejich čas a dobře umytá zámecká okna v části prvního patra zámku. Jako vždycky se prací účastnil i místostarosta obce, pan Kozár. Viděli jsme, že je na zámku odvedený obrovský kus poctivé práce.

Na podzim jsme jen „oklofávali“ a bourali a v dubnu jsou opravené a vymalované zdi, nové podlahy, zcela nové toalety, opravená a z části nalakovaná okna. Místostarosta vyprávěl, že v přízemí budou pokladny a info stánek, nějaké občerstvení, dále expozice historie českého horolezectví s přihlédnutím právě k Adršpachu a celé první patro bude také zpřístupněno.
Neuměli jsem si představit, jak to stihnou.
Rádi pojedeme opět přiložit ruku k dílu, protože práce je tam pořád přehršle.
Za sebe a předpokládám, že i za ostatní brigádníky SKM, mohu říct, že jsem ráda, že jsme se mohli alespoň malým kouskem podílet na obnově adršpašského zámku.

Fotografie jsou pro srovnání stavu září 2013 a duben 2014 .

Jana Neubertová – místopředseda ČMR SKM

Září 2013

Duben 2014

Otevření zámku Adršpach

Prvního května 2014 se uskutečnilo otevření zámku Adršpach za přítomnosti starostky obce, paní Dany Cahové, místostarosty obce, pana Michala Kozára, předsedy Českomoravské rady Svazu klubů mládeže, pana Miloslava Huttra, dalších hostů a aktivních spolupracovníků, kteří se podíleli na opravách a zajištění expozic v prostorách zámku.
Poté byl zámek poprvé zpřístupněn veřejnosti.
V roce 1946 byl vydrancovaný zámek po válce předán do držení Ministerstvu školství, včetně dvoupatrového budovy malého zámku.
V počátku padesátých let zámek sloužil jako ubytovna pro učnice textilního závodu v Horním Adršpachu. Poté byl zámek převeden i s pozemky do majetku Státního statku v Teplicích nad Metují.
V roce 1966 projevilo zájem o zámek Židovské muzeum v Praze, nenašlo však prostředky na jeho rekonstrukci.
Svaz klubů mládeže zakoupil zámek Adršpach v roce 1969 a chtěl zde vybudovat rekreační středisko pro děti a mládež, pořádat letní tábory mladých umělců, malířů, sochařů atd., kteří by svými díly obohatili prostory zámku a zámeckého parku.
Zámek měl sloužit jako zázemí pro pořádání seminářů, kulturních vystoupení, a to ve spolupráci s obcí a v plánu bylo zpřístupnění zámku i zámeckého parku veřejnosti.

V roce 1969 vyčlenila ČMR SKM na rekonstrukci obou objektů zámku částku 2.200.000Kč. Rekonstrukci bezprostředně začalo provádět hospodářské zařízení ČMR SKM Centrál Praha, přejmenované po roce 1970 na Stavocentrál a po roce 1990, po převzetí majetku SSM Českou republikou, na Stavocentrál, a.s.. Při převzetí zámku v roce 1969 bylo se Státním statkem dohodnuto, že ČMR SKM budou převedeny do majetku i další nemovitosti a do trvalého užívání další pozemky, k čemuž díky událostem v roce 1970 nikdy nedošlo.
V roce 1969, tedy v době, kdy SKM zámek přebíral, se v každé místnosti zámku nacházela kachlová kamna a v půdních prostorách byl dostatek materiálu k jejich případným opravám, na chodbách byly intarzované skříně. Při otevření kopule zámku památkáři objevili zapečetěnou truhlici, ve které byly doklady o historii zámku. Tato truhlice byla památkáři doplněna o soudobé doklady, noviny, mince atd., byla opětovně zaletována a vrácena do kopule zámku. V tomto období začalo hospodářské zařízení SKM Centrál Praha s rekonstrukcí obvodového zdiva a pláště střechy velkého zámku s tím, že po dokončení těchto prací bude vyklizen objekt malého zámku, protože tam stále bydleli zaměstnanci Státního statku. I objekt malého zámku měl být posléze rekonstruován.
V květnu 1970 rozhodl ÚV KSČ o vybudování jednotné organizace dětí a mládeže pod názvem Socialistický svaz mládeže (SSM), jehož součástí se stala organizace Pionýr. Tímto politickým rozhodnutím, nikoli ze zákona, došlo k faktickému zániku a k likvidaci stávajících organizací dětí a mládeže – SKM, JUNÁKA, České tábornické unie (ČTU), Svazu pracující mládeže, Svazu vysokoškolského studentstva atd. Tyto organizace musely na základě tohoto rozhodnutí veškerý svůj majetek, včetně hospodářských zařízení a finančních prostředků, odevzdat SSM. Vzhledem k tomu, že SSM nebyl schopen obrovský převzatý majetek zakázaných organizací spravovat, rozhodl se některé nemovitosti odprodat nebo převést na jiné majitele.
V těchto souvislostech SSM rozhodl o zastavení již započaté rekonstrukce zámku Adršpach a v roce 1974 pak objekt velkého i malého zámku převedl na Ministerstvo vnitra ČR s výslovným dodatkem, že se jedná o majetek likvidovaného (zakázaného) SKM. Z toho je zcela evidentní, že MV ČR si bylo velice dobře vědomo, že od SSM přebírá uvedené nemovitosti neoprávněně, neboť SSM nebyl v dané době majitelem, ale pouze neoprávněným držitelem.
Přesto, že SKM byl v roce 1970 zakázán, tak ČMR SKM byla po celou dobu ve styku s řadou svých klubů, a proto nebyl problém v prosinci 1989 rozhodnout o pokračování činnosti. Skutečnost, že SKM žádá o souhlas s pokračováním činnosti násilně přerušené v roce 1970, ČMR SKM oznámilo začátkem roku 1990 organizačním složkám ČR, tedy i Federálnímu ministerstvu vnitra ČR, neboť SKM do roku 1970 působil po celém území ČSR. Tato žádost byla MV odmítnuta s tím, že SKM musí požádat o novou registraci a předložit ke schválení Stanovy, jakoby vznikala organizace nová. Na základě této výzvy SKM předložil MV Stanovy ve znění z roku 1968 a poté začalo MV tvrdit, že SKM není původní organizací, ale organizací zcela novou a nemá nárok na navrácení svého majetku.

Ve věci vydání zámku Adršpach a pozemků k němu přináležejících vedla ČMR SKM řadu jednání s vládními činiteli, jimž byly předkládány doklady dokumentující oprávněnost nároků SKM, ale nakonec byl SKM odkázán řešit vše cestou soudů.
A proto SKM podal žalobu na MV ČR u Okresního soudu v Náchodě na vydání zámku Adršpach s tím, aby soud v této souvislosti rozhodl, že SKM registrovaný v roce 1968 nikdy nezanikl. Toto rozhodnutí OS v Náchodě po nabytí právní moci odmítlo MV respektovat a požadovalo, aby v dané věci rozhodl ještě jednou další soud. Na základě nové žaloby ze strany SKM tuto otázku řešil Obvodní soud pro Prahu 7, který na základě předložených dokladů rozhodl stejně jako OS v Náchodě a potvrdil, že SKM registrovaný v roce 1968 nikdy nezanikl a nadále existuje. Teprve na základě rozsudků 2 soudů – OS v Náchodě a OS pro Prahu 7 – vydalo MV ČR potvrzení, že SKM z roku 1968 nikdy nezanikl.
OS v Náchodě také rozhodl, že SKM je majitelem zámku Adršpach a toto rozhodnutí následně potvrdil i Krajský soud v Hradci Králové. Na základě těchto dvou pravomocných rozsudků pak MV ČR vydalo ČMR SKM zámek, ale ve zcela jiném stavu než jak byl předán v roce 1970 SSM. Objekt malého zámku byl již v 70. letech zlikvidován a velký zámek byl využíván jako archív, čemuž odpovídala i devastace prostor (betonové podlahy, nákladní výtah, zmizela všechna kamna, skříně atd.).
Při předání zámku ale MV odmítlo převést pozemky, které v roce 1969 SKM získalo do trvalého užívání, neboť podle tehdejších zákonů nebylo možné pozemky převádět do vlastnictví. A tyto pak neoprávněně, stejně jako budovy zámku, převedl SSM na MV. Takže nastala nenormální situace, kdy SKM vlastnil objekt zámku, ale přináležející pozemky odmítlo MV převést.
Je otázkou proč. Třeba zámek i pozemky měl již dříve kdosi vyhlédnuty a slíbeny?
Přes řadu jednání s MV ČR i MF ČR se situaci nepodařilo vyřešit a devastace zámku pokračovala. Navíc MV ČR podalo na ČMR SKM žalobu ve věci náhrady škody za užívání pozemků, které MV neoprávněně získalo. Poté, co soudy žalobu MV zamítly, přišla ze strany MV „zajímavá“ nabídka SKM k odkupu těchto pozemků.
Od doby, co objekt zámku opět získal SKM, projevilo o jeho odkoupení zájem několik kupců. ČMR SKM byla rozhodnuta, že pokud nebude moci sama objekt zámku rekonstruovat, bude hledat českého zájemce.
Vzhledem k trvalé neochotě MV ČR ve věci řešení převodu pozemků po jednání se zastupiteli obce Adršpach, ČMR SKM využila jejich zájmu a nabídky k odkoupení nemovitosti za symbolickou cenu 6mil Kč s tím, že se Obecní úřad spíše dohodne s MV ČR o převodu pozemků přináležejících k zámku, zámek zůstane obci a obec může žádat o dotace na rekonstrukci zámku stát.
Ukázalo se, že tento postup byl správný.
Současně s kupní smlouvou byla uzavřena smlouva o spolupráci mezi ČMR SKM a obcí Adršpach, ve které se SKM zavazuje podpořit úsilí obce na obnově zámku brigádami a týká se i spolupráce v oblasti vystoupení folklórních sdružení SKM na různých kulturních akcích v Adršpachu atd.

Brigády se uskutečnily a vydařily a náš dík patří nejen členům a aktivistům ze strany SKM, ale také obyvatelům obce Adršpach.
Výsledkem vynaloženého úsilí především místopředsedy obce, pana Kozára, a spolupráce všech zúčastněných – pracujících bylo otevření a zpřístupnění zámku Adršpach veřejnosti , a to 1. května 2014.
V historické budově z 15. století otevřela obec regionální infocentrum, dále muzeum českého a vysokohorského horolezectví – jediné v ČR a zároveň malou odnož výstavy PLAY Broumovsko, která je umístěna v 1. patře zatím přístupných prostor zámku. Jedná se o interaktivní předměty vzbuzující touhu po poznání, bádání, podporující fantazii, baví a učí. Vystavované předměty, jako je tibetský zvon, dvanáct smyslů a světelná expozice, jsou ve vlastnictví pana Waldy a jeho ženy a zpestří nabídku zámeckých prostor až do února 2015.
Regionální infocentrum je nejen prezentací všech obcí Broumovska, ale nabízí i prodej knih, regionálních produktů a upomínkových předmětů a bude podporovat rozvoj turistiky a služeb s tím spojených.
Na vytvoření expozice muzea českého i vysokohorského horolezectví se podílejí za podpory Českého horolezeckého svazu pamětníci a dobrovolníci nejen z řad horolezců. Předpokládá se, že expozice se budou rozšiřovat a doplňovat.
Ve spolupráci s Obecním úřadem počítáme s tím, že kromě dobrovolné účasti na dalších opravách zámku se uskuteční i vystoupení některých našich členů, především z řad folklórních souborů a amatérských loutkářů, v rámci rozvoje kulturního života obce.

Miloslav Huttr, předseda ČMR SKM

Infocentrum

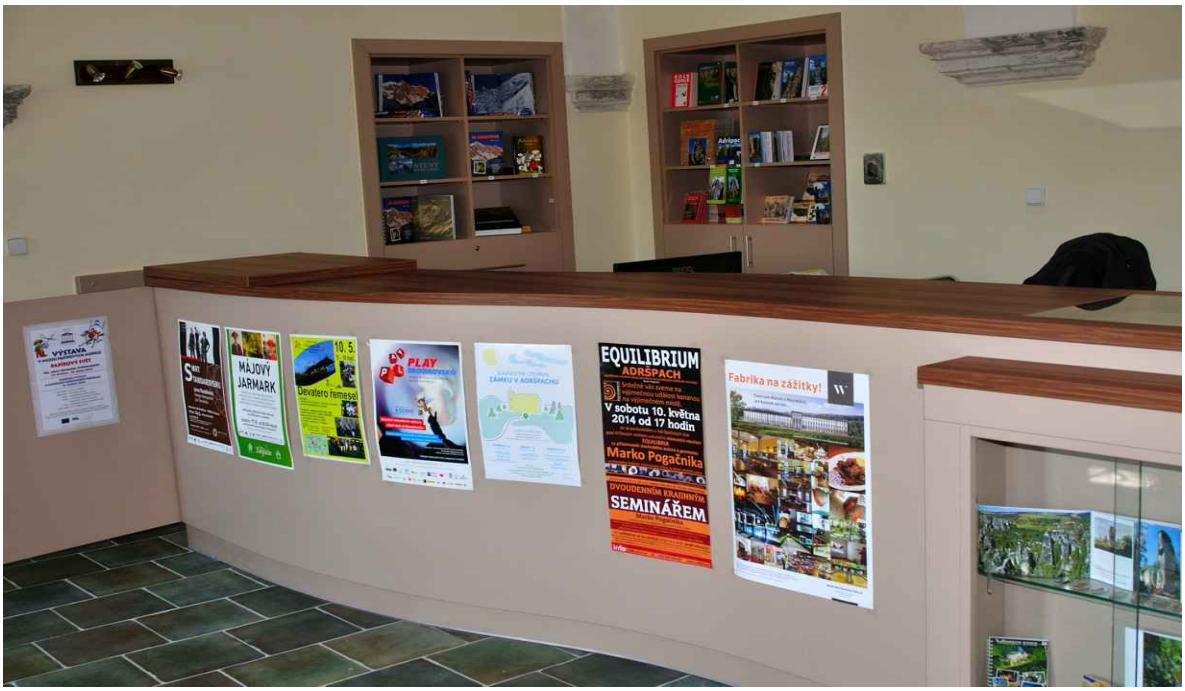

1.patro

V Číně buďte přátelé

Čínská nadace China Soong Ching Ling pozvala delegaci SKM, 10 dětí ve věku 12 – 17 let a 1 dospělý doprovod, na týdenní mezinárodní letní tábor, konaný pod heslem „V Číně buďte přátelé“**.**

Toto pozvání je adresováno do 25 zemí a oblastí.
Cílem tábora je rozšířit pohled, porozumění a respekt ke kulturním odlišnostem a zasadit semínko přátelství v myslích účastníků.
Nadace nám nabídla, že pobyt naší delegace plně uhradí.
Tábor proběhne z části v Pekingu a z části, podle výběru delegace, ve Vnitřním Mongolsku nebo ve Wuhu, a to v době od 16. 7. do 23. 7. 2014.
Vzhledem k tomu, že pozvání k nám dorazilo trochu později, koncem ledna 2014, ČMR SKM po dohodě s Marií Oberfalcerovou, vedoucí jihočeských klubů, sestavila delegaci z členů KM Jitřenka v Českém Krumlově.
Podrobnější zážitky z jejich pobytu budeme prezentovat v dalších vydáních našeho zpravodaje.

Sung Čching-ling (v angličtině Soong Ching Ling), nositelka Stalinovy ceny míru (1951), byla manželkou prezidenta Číny Sun Jat-sena (zemřel 1925), a sama se také stala čestnou prezidentkou Číny, den po tom, co vstoupila do komunistické strany a 14 dní před tím, než v 88 letech v roce 1981 zemřela. Jelikož a protože se hodně věnovala dětem, jmenuje se nadace po ní a byla založena až v den 1. výročí její smrti.

Mgr. Jan Matoušek

K návrhu zákona o zrušení Vojenského újezdu Brdy

Vláda Ing. Rusnoka schválila na základě rozhodnutí MNO návrh zákona o zrušení Vojenského újezdy Brdy.
S tímto návrhem souhlasí i současný ministr obrany, Martin Stropnický, který tento návrh přes odpor řady obcí i hejtmana Středočeského kraje předložil dne 18. 3. 2014 na jednání Poslanecké sněmovny.
Celý Vojenský újezd je v majetku Armády ČR a Vojenských lesů a statků (VLS), které o něj vzorně pečují. Příroda se zde rozvíjela bez škodlivých a neodborných zásahů člověka a takovou by měla zůstat.
VLS hospodaří na Brdech nepřetržitě od roku 1928 a všemi obdivovaný stav lesa je důsledkem jejich hospodaření. Není jisté, že bude dále umožněno VLS zde působit a nikdo pak nezaručí, že se stav lesa nezhorší.
Ve Vojenském újezdu se nachází celá řada vodárenských nádrží a rybníků, které slouží jako zásobárna pitné vody pro okolní města a obce. Mezi nejcennější patří Padrťské rybníky, Hořejší o rozloze 127ha a Dolejší o rozloze 74ha. První zmínka o nich pochází z roku 1656 a oba vynikají naprosto čistou, pramenitou vodou a Vojenské lesy je chrání jako celý vojenský prostor jako oko v hlavě.

Oblast Vojenského újezdu je o víkendech a státních svátcích přístupna veřejnosti po vymezených cyklo a pěších stezkách, ne všichni však tato omezení dodržují a pohybují se v nepřístupných oblastech a s výskytem nevybuchlé munice a mnoho jich také tamní oblast znečisťuje odkládanými odpadky. Přičemž jsou tyto prostory viditelně označeny zákazem vstupu a vjezdu, které nejsou tzv. turisty vědomě respektovány.
Skutečností je, že tento vojenský prostor jako jediný není zatížen restitucemi a že, co do výše finančních přínosů, je nejvýznamnější, o čemž svědčí hospodářské výsledky VLS, divize Hořovice, která byla v roce 2013 zisková 130mil Kč, které jdou do rozpočtu MNO, tedy státu, a to vyvrací názor p. Stropnického, že tento VÚ je ztrátový.
Uvedený prostor se nachází cca 55km od Prahy. Je zcela evidentní, že pro některé zbohatlíky a developery je to lukrativní místo pro budování hotelů, sjezdovek, těžbu dřeva a možná i nerostného bohatství.
S tím zřejmě souvisí i snaha některých činitelů rozdělit tento prostor do dvou částí mezi Středočeský a Západočeský kraj podle hesla „dividet en imperia“ (rozděl a panuj) s myšlenkou, že pak bude snazší tento prostor zprivatizovat a využít pro jiné zájmy.
Existuje důvodné podezření, že právě proto se navrhuje tento vojenský prostor zrušit. Svědčí o tom zájem řady zbohatlíků, z nichž většina by nebyla schopna prokázat původ svého majetku, kteří navštěvují starosty jednotlivých obcí, jimž by části vojenského prostor po jeho zrušení měly připadnout s nabídkami na odkoupení licence na těžbu dřeva, pozemků na stavby nových rekreačních zařízení atd. Svědčí o tom např. enormní zájem jistého podnikatele o vyčlenění části Třemešná nad Orlovem, který by zde chtěl postavit hotel a sjezdovku. Dále zájem dvou mladíků z Dolního Dvořiště a Kaplice (u Českých Budějovic) o pronájem zříceniny hradu Valdek a žádosti postavit zde srub s občerstvením, přičemž všichni, kteří to tam znají, vědí, že těmto mladíkům jde ve skutečnosti o objekt nacházející se naproti hradu, který by byl lukrativním rekreačním střediskem, neboť se nachází nedaleko přehrady Zaskalská, atd.
Vzhledem k lukrativnosti této oblasti si lze odpovědět na otázku, proč bylo zrušení tohoto újezdu navrženo bývalým ministrem obrany Alexandrem Vondrou a proč v této politice pokračoval i ministr obrany Picek a náčelník generálního štábu, generál Pavel.
Před 4 lety sloužil vojenský prostor Brdy ke cvičení Armády ČR i NATO. Pak došlo k ukončení využívání tohoto prostoru. Je otázkou, zda v tom nebyl záměr postupné privatizace pozemků a tím i „privatizace“ zdrojů veškeré vody na tomto území.
Většina místních občanů a obyvatel okolních obcí je pro zakonzervování tohoto vojenského prostor, a to v majetku Armády ČR a Vojenských lesů a statků, které je spravují v současnosti. Vzhledem k výsledkům jejich péče není ani nutné žádat o zřízení chráněné krajinné oblasti pro toto území. V případě vypsání referenda by pro toto řešení bylo přes 90% obyvatel tamních obcí, stejně tak i pro zachování tohoto prostoru v rámci Středočeského kraje, jak je tomu dosud.

Se snahou o zrušení Vojenského újezdu Brdy úzce souvisí i řada vědomě nepravdivých údajů ze strany představitelů MNO např. tvrzení náčelníka generálního štábu, generála Pavla, že armáda v roce 2013 v tomto prostoru cvičila pouze 4x, když starostové okolních obcí mohou v souvislosti se střelbami a uzávěry vstupu do prostoru potvrdit zcela něco jiného, neboť výcvikový prostor je průměrně využit 20 dní v měsíci.
Nelze také souhlasit s názorem generála Pavla, že zde nejde cvičit nepřímá dělostřelecká palba a provádět další cvičení různých složek armády, když stačí znovu otevřít dopadovou plochu Tok sloužící pro dělostřeleckou a raketometnou palbu, dále dopadovou plochu Jordán sloužící pro cvičení letectva a vrtulníků atd.
Nelze v žádném případě souhlasit s názorem generála Pavla, že zrušením Vojenského újezdu Brdy by armáda mohla ušetřit ročně 77 mil Kč, když v roce 2013 tyto náklady byly pouze 7mil. Nemluví se zde záměrně o zisku VLS, tzn., že se jedná o záměrně nepravdivé informace.
V této souvislosti nelze opomenout „vyjádření“ generála Pavla, že v Jincích zůstává dělostřelecká brigáda, jíž zůstane pro cvičení malá část újezdu za kasárnami, kterou budou využívat při střelbě z ručních zbraní, přičemž by střelbu z děl měli jezdit cvičit do Vojenského prostoru Doupov u Karlových Varů, což evidentně odporuje údajům kolik armáda zrušením prostoru Brdy ušetří.
Ministerstvo obrany by v této souvislosti mělo vyčíslit, kolik bude stát přeprava dělostřelectva, např. 1 baterie, železnicí nebo po vlastní ose do prostoru Doupova, kolik budou činit platy cvičících příslušníků. Z toho by se nechalo vyčíslit kolik tzv. armáda „ušetří“ proti cvičení v Brdech.
V každém případě lze dovodit, že s tím jejich šetřením je to jinak než ve skutečnosti a že jde o něco jiného.
Nelze v žádném případě souhlasit s názorem náměstka hejtmana Plzeňského kraje, že by se hranice tohoto prostoru měly vrátit tam, kde byly a že Vojenský újezd Brdy vznikl v roce 1947. Skutečností je však, že tamní vojenský prostor vznikl v roce 1926, a to znamená, že toto datum nelze využít, neboť se momentálně nehodí někomu do krámu.
Nepravdivé jsou i údaje o vyčištění prostoru od nevybuchlé munice, které by mělo být provedeno do 1. 1. 2016. Uvedené vyčištění se týká jen jedné neveliké části a jde ve skutečnosti jen o povrchové čištění, které v žádném případě nebude vyčištěním zaručujícím, že zde nemůže dojít k výbuchu munice. Ostatních dopadových ploch se čištění netýká.
O tom, že takové prostory nejdou od nevybouchlé munice vyčistit v čase uváděném MO ČR svědčí příklad bývalého vojenského prostoru Ralsko, kde více než 10 let pracuje skupina pyrotechniků placených VLS. Do dnešní doby tento prostor vyčištěn není.
Samotné MO ČR počítá s tím, že dopadové - cílové plochy Tok, Jordán, Brda, Padrť zůstanou nevyčištěné a z důvodů pyrotechnické zátěže do nich bude vstup zakázán.
Vzhledem k tomu, že se v současné době, díky rozhodnutí bývalé ministryně obrany Parkanové, pohybuje i mimo stanovené dny a vymezené prostory řada tzv.

turistů, kteří nerespektují zákaz vstupu a vjezdu do cílových ploch, nikdo nezaručí, že tato nevybuchlá munice někoho nezmrzačí nebo nezabije.
V souvislosti s návrhem na zrušení tohoto vojenského prostoru MO ČR záměrně nezveřejnilo finanční náklady na pyrotechnickou očistu oblasti, na renovaci komunikací atd.
Je zcela evidentní, že bezpečné zajištění celého ohroženého prostoru v lesnatém terénu je prakticky nemožné.
Pokud se jedná o vznik chráněné krajinné oblasti, lze vyjít ze skutečnosti CHKO Šumava a KRNAP, kde např. v nedovolené zástavbě na Modravě i mimo ní si zbohatlík Bakala a další postavili, po té co zatřepali měšcem, objekty i přes stavební uzávěru, dále se zde setkáváme s nedovolenou jízdou na čtyřkolkách, motorkách atd.
Na základě těchto zkušeností lze zcela jednoznačně vyvrátit mýtus, že případně zřízená CHKO „zabrání výstavbě“. Toho jsou si zřejmě vědomy některé obce Západočeského kraje i samotné hejtmanství Plzeňského kraje, a proto snaha o rozdělení tohoto újezdu, o čemž dlouhodobě svědčí stanovisko bývalého hejtmana Plzeňského kraje, nyní ministra vnitra Milana Chovance.
O celý Vojenský újezd se vzorně starají Vojenské lesy (VLS), divize Hořovice, a tak by to také mělo zůstat.
Vzhledem k mezinárodní situaci dnes nelze předvídat, jak bude naše armáda vypadat v budoucnu a co bude potřebovat
Vojenský újezd Brdy jako jediný není na rozdíl od ostatních vojenských újezdů zatížen žádnými restitučními nároky.
Na okrajích VÚ Brdy žije 33 občanů. Vzhledem k tomu, že nemovitosti se nacházejí na samém okraji prostoru, není problém je vyčlenit, a to ve Velcí 3 osoby přičlenit k obci Jince, 27 osob v Kolníně přičlenit k obci Skořice, a 3 osoby žijící na samotách – Okrouhlík přihlásit k obci Zaječov, Octárna k obci Obecnice a Hlína k obci MalámVíska, čímž bude problém vyřešen.

Ve všech těchto souvislostech je nutné položit si otázku, proč nebylo navrženo zrušení vojenského prostoru Libava, který bude po provedené optimalizaci pro armádu nevyužitelný a kde je také nejvíce restitučních nároků?

Ze všech výše uvedených důvodů se jako nejlepší řešení vidí Vojenský újezd Brdy ponechat jako objekt důležitý pro obranu státu v celém rozsahu s tím, že majetek, který se nachází na území Vojenského újezdu Brdy i nadále zůstane v majetku státu, tzn. Armády ČR a VLS, a to z důvodu veřejného zájmu, zejména z důvodu ochrany přírody a krajiny a bezpečnosti osob pro jeho správu ponechat újezdní úřad se sídlem v Brdech 1 (v Jincích).

Vzhledem k tomu, že současný stav, i navrhované opatření, dostatečně zabezpečuje ochranu přírody na území vojenského újezdu nevyhlašovat CHKO. Neprovádět dělení území vojenského újezdu mezi dva kraje, ale ponechat ho beze změn ve Středočeském kraji. S tímto řešením také souhlasí i široká veřejnost, a zejména

obyvatelé obcí, které se nacházejí v okolí Vojenského újezdu a které se neztotožňují s představami některých obecních zastupitelstev, zejména hejtmanství Plzeňského kraje.
Je proto více než s podivem, že za zrušení Vojenského újezdu se postavil i prezident republiky, Miloš Zeman, při návštěvě Západočeského kraje dne 14. 5. 2014. Zřejmě vycházel z informací svého poradce, bývalého ministra obrany, pana Picka, který působil na MNO v době, kdy tuto představu začal realizovat bývalý ministr, Alexandr Vondra, tzn. v době, kdy v prostoru Brdy zřejmě záměrně přestaly cvičit různé složky Armády ČR a NATO.
Jak se říká, všechno souvisí se vším.

Mgr. Miloslav Huttr – předseda ČMR SKM

Vydává SKM - ČMR
Registrovaný MV ČR č.j. NV-III/3-2248/68
VSP 53748/03-R, IČ: 69368813
Neprodejné, určeno jen vnitřní potřebu SKM